

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122011159
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3122011159.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Lucie Horvátovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. januára 2023 prejednal sťažnosť odsúdeného

L. B.,
nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom Z. nad Z., K nemocnici XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 37PP/336/2022 zo dňa 09.11.2022 a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 6T/18/2022 zo dňa 18.05.2022, právoplatným dňa 25.07.2022, bol L. B. odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. zamietnutý návrh odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmieňané prepustenie.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa ďalej vyplýva, že tento sa dôsledne zaoberal zákonnými podmienkami pre podmieňané prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ktoré musia byť splnené súčasne (kumulatívne). Možno prisvedčiť jeho názoru, že odsúdený spĺňa len formálnu podmienku z pohľadu výkonu potrebnej výmery trestu odňatia slobody, pričom u neho nie je splnená ani jedna materiálna podmienka. Prvá materiálna podmienka spočíva v polepšení sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. Na očakávaní vedenia riadneho života odsúdeného po prepustení na slobodu je založená druhá materiálna podmienka.

Krajský súd považuje v prvom rade za potrebné zdôrazniť, že o výmere trestu, teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje už súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci

rozsudok. Na druhej strane ale zákonodarca ustanovil možnosť predčasného podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatelov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i kratším výkonom tohto trestu, než ho uložil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení a pri nadväzujúcom plnení povinností odsúdeného a jeho správaním preukazujúcim polepšenie dosiahnuť výchovný účel trestu. Teda nápravu páchatela trestného činu, aby sa do budúca už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode.

Zákonodarca neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného (podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť...), ale ponecháva na úvahu súdu na základe dôkazov posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa krajský súd konštatuje, že počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného nedošlo k adekvátnej náprave. Ako vyplýva z hodnotenia vypracovaného ústavom na výkon trestu sa odsúdený síce slušne správal a plnil príkazy a nariadenia na požadovanej úrovni, ale jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti je naďalej len čiastočne kritický, kedy vinu pripisuje alkoholu a externalizoval časť viny aj na poškodenú. Takýto postoj odsúdeného nemôže byť prejavom polepšenia, keď si svoje negatívne konanie a jeho dôsledky ani po vykonaní väčšej časti uloženého trestu odňatia slobody dostatočne vážne neuvedomuje. Odsúdený je vo výkone trestu pasívny, aj z pracoviska bol vyradený pre nevládnutie technologického postupu. Nebol disciplinárne potrestaný, avšak ani disciplinárne odmenený. Riziko recidívy bolo u neho vyhodnotené ako stredné, resocializačná prognóza ako menej priaznivá. Ústav neodporučil jeho podmiennečné prepustenie z ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Zmyslom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takou okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej minulosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať i doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Krajský súd považuje nápravu odsúdeného za sťaženú. Takýto záver vyplynul aj z hodnotenia osoby odsúdeného, ako aj charakteru a spôsobu závažnej trestnej činnosti, pre ktorú sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Odsúdený bol doposiaľ 7 -krát súdne trestaný a je už štvrtýkrát vo výkone trestu. Tu súd poukazuje na skutočnosť, že odsúdený je opakovane súdne trestaný za obdobnú násilnú trestnú činnosť. Predchádzajúci spôsob života odsúdeného teda nedáva pre krajský súd dostatočnú záruku, že jeho protiprávne konanie sa už nebude opakovať. V jeho neprospech tak svedčí trestná minulosť a jeho opakované zlyhania. Odsúdený si nezobral z minulosti potrebné ponaučenie. Uvedené zistenia jednoznačne svedčia o tom, že svojím správaním preukázal, že predchádzajúce tresty vrátane samotného výkonu trestu odňatia slobody u neho nespĺnili svoj výchovný účel viesť ho k tomu, aby viedol riadny život.

Predchádzajúci spôsob života odsúdeného tak spolu s vyššie uvedenými okolnosťami podľa názoru krajského súdu nedávajú dostatočnú záruku, že jeho protiprávne konanie sa už nebude opakovať. Aj preto sa krajskému súdu javí riziko jeho recidívy ako veľmi pravdepodobné.

Z vyššie konštatovaných dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.